יש לנו בקיבוץ הרבון בעיות בלי לדון הרבה
אחת מהן היא קבעת נמוכה, סקסית נמוך ויש לה גורם,
שגרתה לכינוי סובינלמי מנמפרי: "בעיית החברה".
מטפלים בה כולנו וכל אחד לחוד
אחדים עם שעלה אופטימיות ואחרים ביפעה שהכל אבוד
מומחה לנשים – אביהו. נתם עים החבריה 26.7.86

... הבנים (מה לעשות) לא נשארו פה כולם
רוח הגדולה נשאה אותם לכל קצות עולם
לעיתים היתה זו רוח טובה עם ניחוחות של אהבה
ולעיתים רוח רעה של אידיאולוגיה שנבזבה.
או להבדיל, רוח קרבית שמשבה אל הצבא.
היו בנים שהקיבוץ היה קטן עליהם - אולי גם קצת משעמם,
היו שהתקשו לפרוש כנפיים בצילם של ההורים
והיו גם כאלה שנמאס להם לפרנס אחרים
היו שחיפשו יותר חופש בחירה
והיו כאלה שסתם הרגישו כאן רע,
והזמן חלף,
והתרחקנו קצת ואחר כך עוד קצת ועוד קצת
ובכל זאת נראה שהקיבוץ נשאר בית חם לבניו באשר הם שם
מעבר למרחקים ולזמן.

אביהו

נכתב לרגל יובל ה-50 של כפר מנחם 1989